

[Per Hækkerup.]

sløret som alene dikteret af redernes økonomiske interesser. Den har beskyttet dem, der spekulerer i stigende jordpriser, og den har i forhold til overenskomstsituationen til vinter tilkendegivet standpunkter, der tjener arbejdsgivernes interesser.

Jeg finder også, at den lovgivning, som vi i morgen skal tage endelig stilling til, nemlig lovforslaget om betalingsfrist for landbrugs- og fiskeri- m. fl. erhvervs momsrelæggelse, er udtryk for en særdeles uheldig erhvervs-politik, som ikke imødekommer en rimelig hensyntagen til andre befolkningsgrupper. Så vidt jeg kan se, er de fleste enige om, at landbruget og de øvrige erhverv, som er nævnt i det pågældende lovforslag, befinder sig i en vanskelig situation; vi er også enige om, at det er nødvendigt at komme dem til hjælp, men at gøre det på den måde, regeringen agter, er særdeles uheldigt. Man skaber derved et skel mellem erhvervene. Landbrugserhvervet, fiskerierhvervet osv. får mulighed for en udsættelse af deres moms-betaling, mens andre erhverv, som måske ikke generelt står i en tilsvarende akut situation, men hvor mange udøvere inden for disse erhverv gør det, ikke kan opnå tilsvarende henstand med betalingerne.

Hvad mener man f. eks. om den lille købmand, der har vanskeligt ved at klare sin likviditet, som måske netop ikke kan klare sin likviditet, fordi han ikke kan få de penge ind, som folk skylder ham, fordi han har solgt dem varer på kredit i en vanskelig periode? Det kan være en købmand på landet. Han kan altså ikke få udsættelse med sin moms, mens måske nogle af de landmænd, som eventuelt skylder ham penge, kan få udsættelse med deres moms. Er det virkelig rimeligt?

Og hvad mener man om de håndværksdrivende, som måtte være i likviditetsvanskeligheder, eller de handlende inden for tobaks- og spiritushandelens område, som må stå i forskud med punktafgifterne til det offentlige? Der er ikke noget med, at de kan få henstand; de må betale med det samme, de køber varen, og dermed investere betydelige midler i deres varelager som en forskudsbetaling til det offentlige, penge, som de først får ind senere. De kan heller ikke få henstand med momsen, selv om de måtte være i likviditetsvanskeligheder.

Jeg tror, jeg må sige, at det er en lovgivning, som skaber mange uretfærdigheder og værre endnu et farligt præcedens. Agter finansministeren at overføre dette princip til andre former for skatteindbetalinger, så tror jeg nok, man tør sige, at det vil være vanskeligt at føre finanspolitik her i landet.

Min konklusion må altså være den, at såvel regeringens tilkendegivne hensigter som den faktisk gennemførte lovgivning i de fire måneder, den har været regering, viser et klart billede af en regering og af regeringspartier, som ikke tilgodeser lønmodtagernes synspunkter og interesser.

Jeg vil dernæst vende mig til et andet område.

Under debatten i går om landbrugets moms måtte finansministeren erkende, at regeringens finanspolitik med tilvejebringelse af et kasseoverskud i virkeligheden var slået fejl. Når man nu erindrer, hvorledes valgkampen blev ført, når man erindrer, hvorledes de nuværende regeringspartier proklamerede, at der skulle tilvejebringes et klækkeligt kasseoverskud, når man erindrer, hvorledes regeringen for at tilvejebringe dette gennemførte nedskæringer af de offentlige udgifter, ofte på områder, hvor det ramte hårdt, og på områder, hvor det måtte have ugunstige sociale og uddannelsesmæssige virkninger, og når man erindrer, at man som led i denne finanspolitik — denne den næstbedste politik — fik en forhøjelse af den moms, som regeringspartierne et lille års tid tidligere havde stemt imod, ja, så må man nok spørge sig selv: har alle disse ofre da virkelig været forgæves?

Finansministeren erkendte i går, at der var beregnet et kasseoverskud på ca. 445 mill. kr.; men med landbrugsmomshenstanden stryger man de 320 mill. kr., så er der altså kun 125 mill. kr. tilbage i kasseoverskud, og da det forventes, at den erstatning, som regeringen vil give landbruget, fordi hjemmemarkedspriserne ikke stiger, bliver af en størrelsesorden på omkring 100 mill. kr., vil det sige, at hele kasseoverskuddet praktisk taget er spist op. Det vil igen sige, at finansministerens hele politik ligger på gulvet. Hvad havde finansministeren at sige til det? Intet. Han svarede ikke. Socialdemokratiets talsmand, hr. J. O. Krag, kunne uimodsagt fastslå dette. Men det må falde tilbage på regeringen, at